

MANIFEST COMMEMORATIU 2020 DEL DIA INTERNACIONAL DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

Resistim i resistirem!

Avui ens reunim un any més, un dia 3 de desembre de la “nova normalitat”. El virus de la covid-19 ha vingut per canviar-ho tot, per qüestionar la nostra manera d’organitzar el món i les nostres relacions.

Aquest any, marcat per la pandèmia de la covid-19, ha despul·lat la realitat: que som una societat vulnerable i que els pilars de les cures a les persones no són sòlids. Davant d’aquesta crisi multifactorial, els col·lectius més vulnerables som aquells que necessitem més suport per tirar endavant. Malgrat que no ens podem abraçar, estem decidits a continuar en la nostra lluita per reivindicar els nostres drets. Aquest any amb més força que mai.

Les persones amb discapacitat ens hem sentit més vulnerables que mai. Davant del virus de la covid-19, l’autonomia que havíem aconseguit moltes persones amb diversitat funcional ha desaparegut, i han retrocedit els avanços dels últims anys, que seguirem reclamant. Les persones més fràgils hem vist reduïdes a la mínima expressió la nostra capacitat de moviment i d’interacció social.

Cal recordar que les residències porten ja vuit mesos en situació de tancament; per protecció, per seguretat, però tancades. Les persones amb discapacitat durant la covid-19 hem estat invisibles, un cop més, fins a un punt que s’han

conculcat els nostres drets més bàsics, com el dret a la seguretat, a la llibertat de moviments o a rebre una atenció de qualitat.

Segons dades del Comitè Espanyol de Representants de Persones amb Discapacitat i de l'Observatori sobre Discapacitat i Mercat de Treball a Espanya, entre un 5 % i un 13 % de les persones amb discapacitat a Espanya han contret la covid-19, davant d'un 3 % de la població general, i amb un índex de defuncions dels més elevats, amb un 9 % que afirmen haver perdut algú proper pel virus. Tot i les mesures restrictives, el nostre col·lectiu ha rebut l'impacte més cruel del virus.

També, un 12 % de les persones amb discapacitat ha perdut la seva feina arran de la crisi generada per la covid-19; els contractes laborals respecte a l'any passat han caigut un 74 %, el punt més baix dels darrers catorze anys. Els treballadors amb discapacitat han estat afectats per un ERTO deu vegades més que la resta de treballadores afectats, amb un 37 %, davant del 3,1 % en la població general.

Les persones amb discapacitat trobem dificultats significatives per a l'accés al mercat laboral.

Com a grup especialment vulnerable, la crisi econòmica a conseqüència de la pandèmia de la covid-19 hi ha tingut **un impacte molt més fort** que en la resta de la població treballadora, fet que ha incrementat la pèrdua de feina de les persones amb discapacitat i n'ha obstaculitzat la reinserció laboral.

Les persones amb discapacitat o trastorn mental afronten barreres addicionals a l'hora d'accedir a l'atenció mèdica. Per aquest motiu, considerem que s'ha de posar èmfasi en la seva assistència sanitària. En aquest sentit, cal prioritzar les proves diagnòstiques ràpides a les persones amb discapacitat que resideixen en institucions col·lectives i als treballadors que les atenen, com a població diana en risc extrem. També cal estendre aquests tests ràpids a les persones amb discapacitat que viuen als seus domicilis i que, per les seves grans necessitats, reben suport d'assistents personals i altres professionals de l'atenció social directa, així com a aquests mateixos treballadors.

Tot i ser la peça més fràgil del puzzle social, **hem resistit, estem resistint.**

Com a col·lectiu, volem **reconèixer la gran tasca dels professionals i les entitats** que durant aquest any han triplicat esforços per minorar els efectes d'aquest

desastre social i econòmic. Moltes d'aquestes entitats han hagut de suportar un gran esforç econòmic, cosa que significarà, potser, la desaparició o transformació d'algunes d'elles. No ens cansarem de reconèixer la tasca de les famílies, la resiliència de les persones amb discapacitat i la gran labor que han fet totes les treballadores i treballadors de l'àmbit social.

Com reivindicàvem el 3 de desembre de l'any passat, la *Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat* reconeix al seu preàmbul la importància que té per a les persones amb diversitat funcional la **seva autonomia i independència individual**, inclosa la llibertat de prendre les nostres pròpies decisions.

Avui continuem més que mai, davant l'escenari actual, lluitant per ser **persones independents i lliures**: perquè ens facilitin els suports necessaris assistencials per a la nostra autonomia personal, per poder tenir una vida plena i socialment inclusiva.

L'aïllament social necessari per frenar el contagi del virus ha tingut un impacte molt negatiu en les persones amb diversitat funcional: hi ha hagut una clara pèrdua de qualitat de vida per la impossibilitat de rebre els tractaments, i de relació social, tan necessària per a l'equilibri personal, així com una mancança d'atenció específica a uns col·lectius que tenen unes necessitats clarament diferenciades de la població en general.

Demanam a les administracions públiques que els serveis, entitats i professionals de les àrees socials i econòmiques treballin conjuntament per tal d'oferir recursos i detectar, a fi d'intervenir-hi, les situacions en què les persones amb diversitat funcional i les seves famílies necessiten suports assistencials, mèdics, tecnològics o psicològics per poder fer front a la situació. I, també, intervenir en situacions més específiques, com podrien ser la violència, l'abús i la negligència envers persones amb discapacitat, a causa de l'aïllament social i la interrupció de les rutines diàries.

Per tots els motius exposats, volem manifestar, com a persones amb diversitat funcional, des del Consell Municipal de la Discapacitat de Tarragona, des de les associacions i entitats que en formem part, des del col·lectiu de professionals i des de les administracions i partits polítics, que **cal fer, cadascú amb les seves responsabilitats, un CAMÍ ferm i decidit, que es recull en les peticions següents:**

1. Reclamem que **els drets de les persones amb discapacitat han d'estar assegurats, promoguts pels poders públics i garantits**, donat que el nostre benestar no pot dependre de polítiques amb sensibilitat.
2. Reclamem que l'àmbit de les capacitats diverses **se situï en un lloc preferencial** en la reconstrucció social i econòmica del nostre municipi, i que això estigui present en els fons europeus que es rebran a tal efecte.
3. Exigim **prioritzar l'assistència sanitària** a les persones amb discapacitat. En aquest sentit, cal prioritzar les proves diagnòstiques ràpides a les persones amb discapacitat que resideixen en institucions col·lectives i als treballadors que les atenen, com a població diana en risc extrem. També cal estendre aquests tests ràpids a les persones amb discapacitat que viuen als seus domicilis i que, per les seves grans necessitats, reben suport d'assistents personals i d'altres professionals de l'atenció social directa, així com a aquests mateixos treballadors.
4. Exigim que es repensin de manera global els serveis a les persones amb discapacitat en l'àmbit residencial, tot garantint-los una estada digna, segura i socialitzadora i els recursos i el personal suficient.
5. Necessitem un augment significatiu de les **ajudes específiques** per a l'ocupació de persones amb discapacitat, per tal de pal·liar la pèrdua de llocs de treball produïda en la pandèmia i assegurar **el compliment de la quota** de reserva per a persones amb discapacitat. Especialment, volem que **s'asseguri el futur dels serveis de teràpia** ocupacional i dels centres especials de treball, que actualment s'enfronten a un perill real de desaparició si no s'actua ràpidament.
6. Esperem **un suport clar i decidit a les entitats i serveis** que atenen les persones amb diversitat funcional del nostre municipi. Avui, més que mai, les polítiques de proximitat esdevenen essencials.